

ser, herunder f.eks. beslaglæggelse eller udlevering af bevismateriale, akter eller dokumenter.

Danmark har endvidere tiltrådt Europarådets konvention af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold (Hvidvaskkonventionen). Det følger af konventionens artikel 11, at en part på anmodning fra en anden part, der har iværksat straffetlig forfølgning eller retlige skridt med henblik på konfiskation, skal træffe de nødvendige foreløbige foranstaltninger som f.eks. fastfrysning eller beslaglæggelse med henblik på at forhindre handel med, overførsel af eller råden over formuegoder, der kan gøres til genstand for en anmodning om konfiskation, eller som ville kunne tjene til at efterkomme anmodningen.

De internationale konventioner indebærer ikke en absolut pligt for det anmodede land til at gennemføre en anmodning om beslaglæggelse. Efter Retsplejehjælpskonventionens artikel 2 kan anmodninger om retshjælp således afslås, hvis anmodningen vedrører en forbrydelse, der af fuldbyrdelsesstaten betragtes som en politisk forbrydelse eller en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse. Endvidere kan en anmodning afslås, hvis fuldbyrdelsesstaten finder, at imødekomme af anmodningen vil kunne krænke den pågældende stats suverænitet, bringe dens sikkerhed i fare, stride mod dens almindelige retsprincipper eller skade andre livsvigtige interesser. Danmark har endvidere afgivet en erklæring vedrørende konventionens artikel 5, hvorefter Danmark har gjort gennemførelsen af en anmodning om beslaglæggelse afhængig af, at den lovovertrædelse, som kendelsen vedrører, udgør en strafbar handling efter dansk ret, og at gennemførelsen af anmodningen er mulig efter dansk lovgivning.

Danmark har den 23. september 1997 ratificeret Schengen-konventionen. Efter artikel 51 i denne konvention kan fuldbyrdelsesstaten afslå at imødekomme en anmodning om beslaglæggelse, hvis gennemførelsen af anmodningen ikke er forenelig med denne stats lovgivning. Ifølge artikel 18 i Hvidvaskkonventionen gælder der tilsvarende muligheder for at afslå at imødekomme en anmodning om beslaglæggelse.

Danmark har endvidere sammen med de øvrige nordiske lande indgået Den Nordiske Overenskomst af 26. april 1974 om gensidig retshjælp. Efter artikel 1 i overenskomsten fremsendes anmodninger om forkyndelse og bevisoptagelse direkte mellem de pågældende landes judicielle myndigheder.

Lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. finder bl.a.

anvendelse på afgørelser om beslaglæggelse af en sigtets gods til sikring af bøde, konfiskation, erstatning, godtgørelse eller sagsomkostninger. Afgørelser, der er omfattet af denne lov, fuldbyrdes som udgangspunkt uden nærmere prøvelse. Der er således ikke mulighed for at afslå fuldbyrdelse af nærmere angivne grunde.

3.1.2 Retsplejelovens regler om beslaglæggelse

Retsplejeloven indeholder ikke særlige bestemmelser om gennemførelse af udenlandske kendelser om beslaglæggelse. Det antages imidlertid med støtte i retspraksis, at udenlandske kendelser om beslaglæggelse kan gennemføres her i landet, hvis den kompetente myndighed i det land, hvor kendelsen er afsagt, fremsender en anmodning herom til de kompetente danske myndigheder. Anmodningen gennemføres i givet fald efter en analogi af retsplejelovens regler, herunder reglerne om kompetencen til at træffe beslutning om beslaglæggelse. En udenlandsk anmodning om beslaglæggelse kan således kun imødekomme, hvis beslaglæggelse ville kunne gennemføres i forbindelse med en tilsvarende strafferetlig efterforskning her i landet. Gennemførelse af udenlandske anmodninger om beslaglæggelse er endvidere betinget af, at det forhold, som efterforskningen vedrører, er strafbart efter dansk lovgivning (kravet om dobbelt strafbarhed).

Retsplejeloven anvender ikke begrebet indefrysning, men derimod begrebet beslaglæggelse, der må antages at svare til begrebet indefrysning, som det anvendes i rammeafgørelsen.

Efter retsplejelovens § 801 kan der foretages beslaglæggelse til sikring af bevismidler, til sikring af det offentliges krav på sagsomkostninger, konfiskation og bøde, til sikring af forurettedes krav på tilbagelevering eller erstatning, og når tiltalte har unddraget sig sagens videre forfølgning.

Retsplejeloven omfatter såvel beslaglæggelse hos mistænkte (§ 802) som beslaglæggelse hos ikke-mistænkte (§ 803).

Ifølge § 802, stk. 1, kan genstande, som en mistænkt har rådighed over, beslaglægges, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og der er grund til at antage, at genstande kan tjene som bevis eller bør konfiskeres, eller ved lovovertrædelsen er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage. Efter § 802, stk. 2, kan gods, som en mistænkt ejer, beslaglægges, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og beslaglæggelse anses for nødvendig for at sikre det offentliges krav på sagsomkostninger,